

[Aase Olesen]

grund af den erfaring, man ville have efter 1 år med den nye lovbestemmelse.

Der er én ting, jeg synes skal nævnes her ved andenbehandlingen, og det er en henvendelse, socialudvalget har modtaget fra De Samvirkende Invalideorganisationer, underskrevet af formanden, Svend Jensen, hvor man skriver om dette lovforslag:

»Det er vor opfattelse, at der hidtil i mange tilfælde er ydet for lidt til familier med svært handicappede børn, mens man i andre tilfælde har ydet støtte, hvor dette synes mindre velmotiveret.

Vi skal gerne tilsige vor positive medvirken til udformningen af sådanne cirkulæremæssige bestemmelser eller vejledende retningslinjer, at sigtet med bestemmelsen – § 48, stk. 1, som foreslået i lovforslag nr. L 123 – fremover i højere grad vil blive modsvaret af praksis.«

Jeg mener faktisk, at der med henvisning til førstebehandlingen er belæg for både i den konservative gruppeformands, hr. Poul Schlüters, og i ordførerens udtalelser at sige, at man her havde et grundlag for at få en bedre definition af, hvad det er for familier, man ønsker at støtte, og hvad det er for nogle familier, man ikke ønsker at støtte.

Det, der sker nu, er, at man får en ændring, som vil give de 10.000 familier – det har en stikprøveundersøgelse jo vist – som har hentet ganske små beløb til såkaldte vådliggere, ret til i et eller andet kortere eller længere tidsrum at gå op på socialkontoret og hente pengene igen, og alle de, der ikke har været opmærksomme på bestemmelsen før, vil nu også kunne gøre det. Det kan, alt andet lige, kun nedsætte størrelsen af de sociale ydelser, som vi i øvrigt vil være i stand til at yde i dette samfund. Det er det ansvar, det konservative folkeparti og de partier, der stemmer for det her, påtager sig.

Jeg er ikke i tvivl om, at når vi engang ser undersøgelsen og det vil være muligt, bl. a. ved samarbejde med invalideorganisationerne, at lave en fornuftig definition af, hvad man forstår ved et handicappet barn, så vil man være med til at ændre bestemmelsen igen. Jeg har tidligere, ved førstebehandlingen, advaret om, at det vil blive meget svært at få de partier, der har lagt ryg til besparelser og måttet høre så mange skrøner alle vegne om, hvad det førte med sig, til også at lægge ryg til nye bestemmelser, når man nu i

en kortere periode vil indføre det frie slag for hvad som helst. Og jeg har mine bange anelser, når jeg ser, hvordan der argumenteres i pressen. Jeg vil gerne nævne en leder i Berlingske Tidende fra 21. maj 1982, hvor der er en omtale af, hvad denne bestemmelse i § 48, stk. 1, har ført til: »Staten ombyttede en årlig ydelse på 35.000 kr. med en omkostning på 300.000 kr.« Det er på det plan, man har kørt debatten i pressen, og det er derfor, et flertal i folketinget i dag ikke har så megen rygrad, at det har mod til at vente nogle ganske få måneder, så man kunne få en rimelig ordning, hvis den er nødvendig, sat på plads.

(Kort bemærkning).

Lis Møller (KF):

Jeg regnede jo nok med, at vådliggere skulle komme frem igen; dem har fru Aase Olesen et godt øje til. Jeg synes, at hvis man bor i et ordentligt hus og har vaskemaskine og tørretumbler, så er det måske ikke særlig nødvendigt med et tillæg. Men jeg kom med et eksempel i udvalget blandt andre eksempler på en enlig mor, der er født uden hofte-skål. Hun har 4 børn, hvoraf de 3 er vådliggere, og det er store børn. De 300 kr., hun hidtil har fået om måneden, har man altså taget fra hende – så skal vi nu ikke holde op med at snakke om vådliggere?

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hvis fru Aase Olesen ingen rygrad har, så synes jeg, der godt kunne tilkomme fru Aase Olesen lidt social bistand, men at påstå, at vi andre ikke har det, er for groft. Hvis der er nogen, der mangler rygrad, hvis der er nogen, der mangler styrke, nogen, der svajer fra side til side, så er det netop fru Aase Olesens parti. Vi er nogle, der har rygrad til at blive stående, hvor vi står, og så er der nogle, der svajer som siv for vinden, og det er dem, der ingen rygrad har.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg har aldrig nogen sinde benægtet, at det ville være rimeligt at give den familie, fru Lis Møller her nævner, støtte. Jeg går ud fra, at den sag er anket, og at den familie har fået